

Excursieverslagen

Uitwaaien op Ameland

Op de vroege ochtend van 22 september 2002 waagden zich zo'n tien vogelaars in de regen naar het Overwinningsplein omdat ze zich hadden opgegeven voor een vogelexcursie naar Ameland. Hoewel de weersvoorspellingen niet geweldig waren, werd na kort beraad besloten toch maar te vertrekken. Op de pier bij Holwerd konden we in de stromende regen vanuit de auto alvast wat steltlopers bekijken en die zaten er voldoende: Kluten, Bonte Strandlopers, Bontbekplevieren, Steenlopers, Rosse Grutto's en zelfs een aantal Kanoetstrandlopers. Bij het loket voor de boot hadden twee mensen er geen zin meer in en keerden terug naar Groningen. De rest vond het zonde van het vroege opstaan om nu al weer terug te gaan en nestelde zich onder in de boot achter de koffie. Van achter het raam werd een Slechtvalk gezien die rustig op een paal ging zitten. Tijdens de bootreis werd het lichter en toen een aantal mensen boven aan dek ging kijken bleek het zowaar droog te zijn. Willem ontdekte een Zeekoet en verder werden enkele Visdiefjes gezien tussen de meeuwen die achter de boot rondhingen.

Op het eiland namen Berry en Els Heijman de leiding en werd op de gehuurde fietsen

koers gezet langs de zeedijk richting Oerd. Op het Wad werden opnieuw enkele Kanoetstrandlopers ontdekt en tussen een groep Bontjes een Drieteenstrandloper. Binnendijks zaten nog maar weinig ganzen (enkele Rotganzen) maar wel veel overtuigende Scholeksters en Wulpen en ook grote groepen Goudplevieren. Op een gegeven ogenblik werd een erg witte meeuw in de lucht waargenomen. Na enig zoeken kon deze goed in de enige telescoop bekeken worden. Eerst werd gedacht aan een Ivoormeeuw maar dat klopte toch niet goed met de wat grijzige rug, de snavel en de poten. Via de determinatiegids van Tirion kwamen we op een derde winter Kleine Burgemeester uit, maar daar klopte de kop toch niet van (spierwit met een klein donker oog) terwijl ook de grootte niet geheel klopte. Wellicht dat het om een kruising van Ivoormeeuw en Kleine Burgemeester ging (later las ik dat er op Schiermonnikoog ook al een raadselachtige meeuw was waargenomen).

Inmiddels waren er buien op komen zetten en toen we een stuk de andere kant op moesten bleek het ineens ook erg hard te waaien. Gelukkig hadden we even later door de duinen de wind in de rug toen er een aantal stevige plensbuien vielen. Wellicht mede door

het slechte weer waren er weinig vogels te zien. In de struiken zaten wel veel Zanglijsters op trek en verder grote groepen Graspiepers en Spreeuwen. Aan het eind van het fietspad door het Oerd hebben we de oostpunt van Ameland afgespeurd vanaf een hoge heuvel. In de verte zagen we een Blauwe Kiekendief en een Buizerd. Langs het Wad zaten veel steltlopers, met nu ook Zilverplevieren en een Groenpootruiter ertussen. De terugweg was door de harde wind een zware dobber en sommigen werden volledig uit het wiel gereden. In een strandtent konden we weer wat bijkomen en hier werd de zee afgespeurd op mogelijke zeetrek. Maar er waren alleen donkere wolken te bespeuren. Twee mensen gingen op de vroege boot terug; de rest ging nog door en maakte een pittige boswandeling, waarbij zelfs de zon even doorbrak. In het bos veel paddestoelen en ook redelijk veel zangvogels (Kepen, Sijsjes en veel Vinken), die alleen verstoord werden door een jagende Sperwer. Tot slot fietsten we nog een stuk langs de Waddendijk, waarbij we naast de al genoemde steltlopers ook Toppereenden, een Strandleeuwrik en een Tapuit zagen. Op de boot vielen de oogjes langzaam maar zeker dicht maar iedereen was toch blij dat we hadden doorgezet.

Harrie Miedema

Rondje Lauwersmeer

9 november.

Een excursie is iets om naar uit te zien. Al dagen van te voren let je op de weersverwachting. Je vraagt je af met hoeveel we zullen zijn. Wie gaan er mee? Natuurlijk denk je na over wat er mogelijk gezien zou kunnen worden. Even kijken op de site van Avifauna bij november 2001. Daar bleken leuke waarnemingen tussen te zitten.

Pas om half negen in de ochtend vertrekken van het Overwinningplein? Mij veel te laat. Bevangen door de vogelkoorts besloot ik er zaterdagochtend vroeg uit te gaan. Alvast even kijken in Robbenoort. Wie weet zou zich een Appelvink laten zien of misschien waren er al wel Pestvogels. Eigengereidheid en eigen-

wijsheid schijnen eigenschappen te zijn waar wel meer vogelaars last van hebben.

Dat ik niets bijzonders heb gespot in het vakantiedorp laat zich raden. Om kwart over negen besloot ik maar richting Jaap Deensgat te rijden. Ook hier was het akelig leeg en stil. Gelukkig trof ik hier wel de andere deelnemers. Dat bleken er negen te zijn, waaronder enkele nieuwe leden. Zij waren via de Zoutkamperril richting Jaap Deensgat gereden en hadden al Sneeuwganzen gezien. Wat opviel was dat zich onder de deelnemers wel Klaas Ophoff bevond maar geen Willem Hartholt. Deze lag ziek in bed, zo vertelde Klaas, met een boek, cd, zaterdagkrant, enzovoort. Medelijden hoefden we niet te hebben met Willem, te meer omdat het hier buiten waterkoud was.

Na dit animerende gesprek en na nog een tijdje naar een prachtige Slechtvalk te hebben gekeken, besloten we maar een eindje verder te rijden. Bij de Vlinderbalg zagen we Dodaars, een vrouwtje Brilduiker en misschien een Havik. Klaas zag zijn tweede Roerdomp deze dag, helaas voor de tweede keer als enige. Na een korte etenspauze nabij Suyderoogh reden we via Robbenoort naar de haven. In de alom bekende sloot waren ze weer aanwezig, de IJsvogels. Prachtige vogels maar helaas ook watervlug zodat niet iedereen ze goed heeft kunnen zien. Verder was Robbenoort qua vogels nog even rustig als eerder die ochtend. Steenlopers en een vrouwtje Middelste Zaagbek lieten zich zien in de haven. De zaagbek was voor velen de eerste waarneming van dit jaar. De kou deed ons verlangen naar iets warmers. Na even gezeten te hebben in Schierzicht ging het richting de sluizen. Niets. Vandaar richting Paesens. Regen, maar wel nog een Bonte Kraai op de kwelder. Ganzen kijken dan maar.

Vele duizenden ganzen lieten zich aan ons zien maar helaas geen Dwergganzen. Zelfs niet nabij Tibma, hoezeer Aaldrik en Klaas ook hun best deden.

Al met al viel het qua waarnemingen wat tegen deze keer, maar dat hoort bij deze hobby. Wel een hele dag in een prachtig natuurgebied getoerd, gezellig op stap met medevogelaars. Rest mij nog de verre van fitte Aaldrik namens

ons allen te bedanken. Ziekelijk zijn en toch niet willen verzaken. Klasse Aaldrik! Aan Willem zou ik willen vragen bij Klaas nog eens te informeren naar het verhaal van de twee milkshakes en een ijsco. Tot een volgende keer!

Dick van der Velde

Coendersborg / Nanninga's bos

7 december 2002

Het is zaterdag 7 december en de eerste voorbodes van een echte winter hangen in de lucht. 's Nachts vriest het behoorlijk en ook overdag komt de temperatuur niet boven het nulpunt. Een straffe oostenwind maakt het wintergevoel compleet. Sommige mensen zouden op zo'n dag het liefst bij de open haard gaan zitten maar anderen leven op bij deze kou en trekken de bergschoenen aan. Zo ook Avifauna.

Om half negen verzamelt een groep (voornamelijk nieuwe) Avifaunaleden zich op het Overwinningsplein voor een excursie naar Coendersborg en het Nanninga's bos.

De excursie richt zich voornamelijk op nieuwe of niet-leden, maar dat weerhoudt ook doorgewinterde vogelaars er niet van mee te gaan en te kijken naar typische wintergasten in deze twee vogelgebieden.

De eerste stop is landgoed Coendersborg in Nuis. Net uit de auto gestapt horen we direct een Grote Bonte Specht. Te snel weer weg om goed te bekijken maar toch een leuk begin van de wandeling. Aaldrik, goed bekend op dit landgoed, krijgt al snel de kans om te vertellen over de Boomklever en de Boomkruiper. Beiden zitten in dezelfde bomenrij, net als verschillende mezen. We krijgen goed de tijd om te kijken en vooral te luisteren. Op weg naar het bos achter de borg worden we verrast door een IJsvogel die over het water scheert. Hij gaat er zelfs nog even mooi voor zitten. In het bos luisteren we naar het 'zeikerige geluid' van de Sijsjes en het hoge gepiep van de Goudhaantjes. Langs de bosrand vliegt een Sperwer.

Helaas is ons op de terugweg geen tweede blik op de IJsvogel meer gegund.

Koude vingers zijn snel weer warm met behulp van een kop koffie. We besluiten om nog door te rijden naar het Nanninga's bos. Zouden we hier dan toch de 'beloofde' Kruisbekken en Appelvinken gaan zien? Een schitterend stuk bos, maar op deze dag zo goed als uitgestorven, op wat groepjes Goudhaantjes en Sijsjes na. Wel zitten er verschillende lijsters in het veld, zodat we goed de verschillen tussen Koperwiek en Kramsvogel kunnen bekijken. Van Kruisbekken en Appelvinken is vandaag geen sprake, maar het is een heerlijke winterse dag om te wandelen en de verschillende soorten lijsters, mezen en vinken laten zich goed horen. Een leerzame excursie, die voor de nieuwe leden veelbelovend is. We kijken uit naar de ganzen in Friesland! En voor die Kruisbekken fietsen we wel weer naar Noordlaren...

Tijmen Hordijk

